

Nyíri Attila

A lét költészete

*Az előre széttepett képet
kirakósjátéknak hívják*

A fénykép emlékezik

*Eleven a külső világ,
nagyon is eleven;
Mozgás közben ábrázolni
majdnem lehetetlen.*

*Fényképen a nyüzsgő élet
úgy megmerevedett,
Hogy rajta a valóságot
látni már nem lehet.*

*Ha kettétépsz egy fényképet,
s a múltat eldobod;
A rész tudja, emlékezik,
hogyan összetartozott.*

*Az állókép és a fénykép
csak részlet, 'mely nem él,
Ámbár néha pont a részlet
fontosabb mindennél.*

Égeraracsa, 1999. május 16.

*Alacsonyrendű igényeket kiszolgáló
értéktelen mű, művészi álarcban*

A giccs

*Korábban menny, pokol és a harmat,
Rózsa, délibáb, roppant ég boltja,
Majd érzelmi viharok színfoltja,
Könnytenger és szívszentély arattak.*

*A valóság hamis tükrözése,
Hivalkodó, ízléstelen köntös,
'Melyet érzelmes sziruplé öntöz:
Ő a silány mű könnyű művésze.*

*Járt utat járatlanért nem hagynak,
Az, amit mond: elcsépett, dagályos,
Ez, amivel bevon bűvkörébe.*

*Vagy humor vet véget a homálynak,
Vagy marad a művészet ragályos,
Máig sem legyőzött, betegsége.*

Égeraracs, 1996. november 19.

*Nem minden bűntényt torol meg a törvény,
ám a lelkiismeretet beszennyezi*

A jövő bilincse

*Már életrenyílt szemmel nézem,
milyen szivacs az ifjúság;
Felszívja a jót a lelkébe,
megőrzi így tisztán magát.*

*Ráébredünk a tévedésre:
az értelem szolgál másnak;
Egy magnak nincs jelentősége,
csak a róna kalászának.*

*Az évszakok – lám – változnak,
elvekben hisznek emberek;
A tudomány nem élő anyag,
felette a lélek lebeg.*

*Az ifjú útja vissza nem tér,
nyomát idő fedi s mások;
Most virrasztani szólít a vér,
örökségünk nem lesz átok.*

*A dübörgő élet ügyesen
durva ösztönökhöz vezet;
Ábránd az igazság e téren,
cél a tiszta eszme lehet.*

*A szenvedélyünk nyílt s egyéni,
tisztelnünk a családot kell;
Az erényt sem kell vásárolni,
lélek ébred a nemzettel.*

*Sok boldog év a szív békéje,
ám visszahozhatatlanok;
Elvész, mint hárfahang az éjben,
s a behavazott lábnyomok.*

Kispest, 2011. július 2.

„Ahol az ásók fényesek, a csűrök tele
vannak, s a fogházak üresek, ott boldog
a nép és jól kormányozzák az országot”
régi bölcsesség

A kormányzás művészete

*Látás, hallás, ízlés, szaglás,
érzés és az értelem
Beccsap téged, félrevezet,
mert irányuk helytelen.*

*Kormányozni, jól vezetni
úgy, hogy ne okozzon kárt:
Jó a dolgod, ha megoldód,
'mi az embereknek árt.*

Kispest, 2004. február 17.

*Az egyetemes energia nemcsak
meghatározza, de szabályozza is
a világmindenség működését*

A legnagyobb porszem

*A teremtésben, 'hol lét fakad,
Öt alapelem érvényesül.
A föld az első ezek közül,
Mint a célratörő akarat.*

*Második a tűz, az őserő:
A vakítófényű igazság.
Majd ezt követi a mozgatóst
Létrehozó tiszta levegő.*

*A víz, 'mely átkarolva halad,
És benne minden így eggyé lesz:
Az összetartozást teremtő.*

*Végül az energia marad,
'Mely szeretetre képessé tesz:
Úgy, hogy mindenütt jelenlevő.*

Égeraracs, 1998. október 8.

*Az ember a világban egész,
csak a fejlődése biztosított*

A másik én

*Mindenkiben több én lakik;
egy csavargó és egy úr.
A lényeg csak az egyenleg,
'mit örökké egybegyúr.*

*Az élet, 'melyet élni kell,
ilyen-olyan, többféle;
Mert végletek egyesülnek
a legnagyobb mértékben.*

*A természet ellentétes,
de összeolvasztható.
Tudom azt, hogy ez is játék,
csak hogy nagyon is való.*

*Az ellentét vonzza egymást,
mint mágnes a másikát;
Csak ösztönünk az óvatos
kijavítva sok hibát.*

*A sors lehet jó vagy gonosz,
de vezet – bármi áron.
Olyan ez, mint egy nagy kaland,
vagy egy szép..., csalfa álom.*

*Nos, az ember furcsa szerzet:
mindig mást és mást keres.
'Mi közel van, az sosem jó,
messzebb van az érdekes.*

*A két én közt átmenet van,
és van benne isteni;
Csak az a baj, hogy ezt a bőrt
felvenni még nem meri.*

Égeraracsa, 1999. július 4.

„A tudásvágy ősi ösztön”

Székely János

A megtett út

*A múlt ködén halványan átcsillan
a pillanat elsuhanó mámore,
A halhatatlan eszmény jön felém,
a művészetek hosszú, tömött sora.*

*A szavak mögött a jelképeket
érezem: a lángelme lobogó tüzét,
A léghen lebegve megértettem
a szellemi gondolatot: az Igét.*

*Bevilágosítja a megtett utat
az értelem kigyúlt lángszövetneke,
Amelyen az ember – árnyban s fényben –
halad bolyongva többmillió éve.*

*Meghatva merengek múlt magányán,
s lassan rámborul a csillagos hiarang;
Ezüstös századok suhannak fenn,
és a tücsök cirpel mellettem, alant.*

Égeraracs, 2009. július 30.

A mélység előtt

*Az utad, amelyen jársz, megszokott,
S adott helyzetben mindig úgy teszesz.
Megint más az, amit az Úr rendez,
S a ténnyel megtenni szándékozott.*

*Az elrendelés előre adott.
Érted már a látható műveket?
Mert ha nem, akkor azt sem értheted,
Hogy' jönnek létre a gondolatok.*

*Az elkövetés leküzdhetetlen.
Nincs erősebb ok, mint az oktalan,
S az ellentétek érzelme vagyok.*

*Nem teszek semmit az óhaj ellen.
Fellép a vágy, kívánság oda van,
És cselekedve végül meghalok.*

Kispest, 1996. január 6.

„Aki másokat ismer, okos.
Aki önmagát ismeri, bölcs.
Aki másokat legyőz, erős.
Aki önmagát legyőzi, hős”

Lao-ce

A mélység fölött

*Indulásnál léghajóból
A Föld szinte végtelen,
Ha úgy érzed: sok a jóból,
Elhagyni vagy kénytelen.*

*Emelkedel magasra már
Átvágva a kötelet,
Kítágul a látóhatár:
Földszint lesz az emelet.*

*Elfogynak a homokzsákok,
Sok időt velük ne tölts!
Itt már nem fog áldás, átok,
Mélység fölött légy te bölcs!*

Kispest, 1996. december 30.

„Az élet meghosszabításának egész
titka, hogy meg ne rövidítsük”

Móra

A nyers valóság

*Az életben ölnék, halnak;
Kiknek játék ez a dolog?
Itt megértés, bár nem lehet,
A meghalás körül forog.*

*Nem a halál, az enyészet,
Hanem az út odáig más.
Kényszer hajtja vonzón végül,
S maradandó a meghalás.*

*Elmozdíthatatlan kövek:
Álmatag nők, férfiak
Elragadják, elvezetik,
És a képek valódiak.*

*Ez nem halál, csak átmenet.
Érzésekben borzong is ő,
Hogy homályos életében
Mi magától értetődő.*

*Retteg, 'ki fél a haláltól:
A tudatból kitörölték,
Félés tőle és a vágy rá
Szomszédos volt s eggyé vált rég.*

*Halálvággyal teljes élet.
Visznek oda, hoznak onnan:
A férfit nő, a nőt férfi.
S nevemet a vízre írtam.*

Svábhegy, 2009. december 5.

„A jövő képei, amelyeket az ember
megpillanthat, mindig csak valószínűségek,
de sohasem bizonyosságok”

David-Neel Alexandra

A porszemek tánca

*Szerte a világon száraz időben
Sok-sok porszemecske fekszik az úton.
Felkészülve várják – engedelmesen –
A kellő erőt, hogy felfelé húzzon.*

*Végigsöpör rajtuk, mozgásba hozza
Őket a szél, és lendületet kapnak.
Felkavarodnak, táncolnak rohanva,
Egymást kergetve ütődnek egymásnak.*

*Elmosódó körvonalú a forma,
Amelyet alkotnak és bizonytalan.
Összeáll a kép százféle alakba,
És széteszlik, ahogy' jött, olyan gyorsan.*

*Mihez hasonlítottak? – ez a kérdés –
Jól vagy rosszul sikerült a vázlat?
Ám mégsem az, mert egy váratlan lökés
A kialakulást szétszórta: várhat.*

Égeraracs, 2007. május 20.

*„A szellem szépsége csodálatot, a léleké
tiszteletet, a testé pedig szerelmet ébreszt”
Fontenelle Bernát*

A szép megvalósíthatósága

*A művészi alkotás
csak megszerkesztett utánzás,
Ékesített elemek:
bár utánzat, néha rámás.*

*A teremtés, a munka
világunkat gazdagítja,
Addig, mint lehetőség
van benne az anyagokban.*

Kispest, 2006. március 30.

A műveltség olyan öröklött és szerzett adottság, amely lehetővé teszi az emlékezőképességgel rendelkező számára a megszerzett ismeretek felhasználását és a meg nem szerzett ismeretek iránti fogékonyságot

A tartalmas élet

Miből áll az élet? Mi tartozik hozzá?

Első a kapcsolatunk,

*Nem mindegy, az úton kik azok a társak,
akiket elfogadunk,*

Átfogó ismeret, ítélőképesség

és színes képzelet.

*Vágy a rendszerezésre, emlékezésre,
'mely öröktől létezett.*

Sokoldalú érdeklődés és a szükség

adja meg a keretet.

A mindentudásra az ember nem képes,

ám sokra kíváncsi lett.

A megismerés megértéssel lesz csak jó,

s fogékonysággal, ha van.

A tudás, mint haszon – alapvető kérdés,

s így sohasem céltalan.

Kispest, 2010. december 1.

A távollátás ígérete

*Szunnyad bennünk a képesség;
Képteremtő belső látás;
A felnőttek már elvesztették,
Ez fiatal sajátosság.*

*Behunyt szemmel tapogatunk,
Így látunk és emlékezünk;
Nem érthető, amit adunk,
Hiszen csukva mindkét szemünk.*

*Ez az élmény gyermekkori:
Látni mindent és egyszerre,
Rajzon úgy kell visszaadni,
Mintha üveg volna minden.*

*Sajátosan a lelkünkben
Létrejönnek erőterek,
Túl az álmon, művészetben,
Rendteremtő igyekezet.*

*Ha felbomlik: zűrzavar lesz,
Amelyen át nem vezet út;
Csak a harc az, 'mely helyretesz,
'Míg az összhang érvényre jut.*

*Nyilvános lett elmúlt ősszel
A kutatott távollátás,
Megbízható, vagy sem, dönts el!
Az utazó tudat: csodás.*

*Az élet – mint minden – játék,
Lehet élő vagy néhai;
Útvesztő vagy szfinx a tájék,
Egyiptomi vagy thébai.*

*A kozmoszba a káoszából
Korlátozott az út, véges;
A milliós változathól
Csak egy az, 'mely visz a véghez.*

Kispest, 1997. március 17.

*Az összlét előtti, alatti és utáni mindenség létezési módjának,
irányának és ütemének szüntelenül változó és ellentétekkel
egységes de sokszínűséggel tarkított útja, amelyen haladva
ott van egyedül és változatlanul, de örökkévalóan és meghatá-
zolatlanul a valós dolgok mögött*

Az Ős-Egy (Tao) megközelítő fogalma

A természet útja

*A változás örök, és útján a természet
ennek a törvénynek tesz feltétlen eleget.*

Égeraracs, 1997. május 25.

*„A történelemnek a logika az első
és legfontosabb segédtudománya”
Padányi Viktor*

A történelmi tér

*Az ember küzd a természettel
önkényesen és tervek szerint,
A természetes, szép világra
már átalakítóként tekint.*

*Maradjon meg az eredeti,
vagy az igény érvényesüljön;
És lakható vagy lakhatatlan
legyen minden ezen a földön?*

*Ám a természet tiltakozik,
így kisebb-nagyobb a hatása;
A torzítást kiheverni csak
térben – más és más módon – tudja.*

*Nő a cselekvőképességünk,
mint a mértani haladványok;
A találmány s a lelemény csak
időben lehet kevés vagy sok.*

*A haladás lesz következmény,
'melyet legyőzhet a távolság;
A nagyszerű lendület gyengül,
s összezsugorodik majd a tág.*

Egeraracs, 2000. október 21.

*„Ha nem hiszem, hogy nem hiszem,
tudom, hogy hiszem; ha nem hiszem,
hogy hiszem, tudom, hogy nem hiszem”
Köznapi közhely*

A Zen és én

*Ülök a Szent-hegyen.
Kérdezem, hogy' legyen
a világ és a Zen?
Gondolkozom ezen:
Számomra mit üzen,
mi a fontos nekem?*

Égeraracs, 1995. április 10.

*Az értelem színeképében együtt van a
tudattalan, a tudatos és a tudat feletti*

Ajtót nyitok

*Hídat verek, hídat verek
most közétek, ó! emberek.
Az nem lehet, az nem lehet,
hogy ne kapjak én is teret.
Ahogy' várok, ahogy' várok,
összefolynak a határok,
Az életem, az életem
örökmozgó tér, végtelen.
Zsugorodik, zsugorodik
tér és idő s a hatodik.
Az út ravasz, az út ravasz:
a fent és lent rég ugyanaz.
Utat török, utat török,
az idő s a jelen örök.
A múltba ment, a múltba ment,
'ki érteni akart jelent.
Anyag a múlt, anyag a múlt.
gondolattal jövőbe nyúlt.
Magas tudat, magas tudat
tevékenyen mutat utat.
Ajtót nyitok, ajtót nyitok,
elemi rész nem lesz titok,
A jövevény, a jövevény:
az Értelem s a tiltott Fény.*

Kispest, 1998. január 25.

*„Ó, felséges virtus , ott tetszesz te nagynak,
Hol a cselekvőnek akadályi vagynak”*

Csokonai

Akkor lesz csak értékes

*A világnak és embernek is
régóta több ezer színe van;
A sok árnyalat, ha nem hamis,
egyszerre megmutathatatlan.*

*A jellemet más-más oldalról
kell megvilágítani végre;
Gondolat és cselekvés közt jól
egyensúly csak így jöhet létre.*

Budapest, 2007. szeptember 17.

„Attól félek, hogy ha szavakba
öntöm, szertefoszlik a varázs”
Havas Zsigmond

Átutazóban

*Az élet híd
végig,
Pilléreken
nyugszik.*

*Törtetni? Azt
lehet,
Csak sötétbe
vezet.*

*Bár köröttem
neszek,
Dermedt csöndben
megyek.*

Kispest, 2007. február 9.

*Az önségtés ösztönös módja
már, ezredévek óta, bevált*

Az egészséges élet alapelve

*Az emberi test épségére hatott,
Panaszok alapján fejeződnek ki,
És kell a betegségeket kezelni.
Test – lélek – szellem egysége így adott.*

*Mindig világos volt mindenki előtt:
Elfáradt testnek jó lesz aludnia,
S mozogni kell, ha túlteng energia.
Erre törekednek hatékony mezők.*

*Így az energiák számunkra, ahogy
Ellentétesen vagy kiegészítve,
Egymásra hatásban, az összetevők.*

*A kiegyensúlyozatlan állapot
Egyensúlyra való ösztörekvése,
Állandó mozgásban: az életerők.*

Kispest, 1996. január 19.

*„Zöld burokbán születtem,
'Mikor aztán nagy lettem,
A zöld burok kifeslett,
'És az úrfi kiesett ”*

népi mondóka

Az érett dió

(a gondolkodástan köréből)

*Ha külsőnek van külseje,
egyben belső is lesz vele.
Mint hogy külső az a belső,
'melynek belseje a bennső .*

Kispest, 1999. március 8.

*A gondolat, érzelem és akarat
lelki élet egysége a nap alatt*

Bonyolult

Mi lehet a személyiség?

ez a ma kérdése.

Fizikai szervezetnek

lélektani része,

Vagy a szellem öntudatra

való ébredése?

Kispest, 2003. január 1.

*„Kétféle bölcsesség van. Az egyik a természetes úton
szerzett, amelyet a múltó évek élettapasztalata hoz meg.
A másik a gondolkodással, meditációval előcsalogatott.
Ha a kettő párosul, az az igazi”*

Gellért atya

Bölcsesség ?

*Aggkori lágyulás, ifjúkori fertő,
Sok minden elérhet, 'míg az ember felnő.
Fontos a fej, tudja az ember gyereke,
Mert nélküle nincs ki mind a négy kereke.
Az élet értelmét keresi mindenki,
Korán kell kezdeni, mert értelmét veszti.*

Kispest, 2007. augusztus 25.

„Hogy mondjam el a hű hitet,
hogy mondjam el, szót nem lelő zavarban,
hogy mondjam el az életet,
hogy mondjam el, ami elmondhatatlan?”

Keresztury Dezső

Csak a végén

*Hadd lehessenek végre
az élő szó művésze!
Mondanivalóm van,
ám hangom kifogyóban.*

*Az igény a régi:
csak romlatlant alkotni.
Idézni ősoket
csak tisztán, szépen lehet.*

*Mával szakítani,
a meseszó igazi.
Otthagyni a gépet,
mert a természet kéret.*

*Az élet kecmergés,
a megértés lett kevés.
Sok felesleges ág,
csak végén van tanulság.*

Budatétény, 2008. november 26.

„A jelen az időn kívül áll”

Tatár Anikó

Csak jelenben létezünk

(velőské)

Felfogni nem lehetetlen.

A homályra vetül így fény:

nincsen élet csak jelenben.

Hogy' alakul és mi ezzel?

Fogadjuk el azt, ami tény:

cselekedni a mostban kell!

Égeraracs, 2001. június 27.

*Sötétben csak egy vezethet,
és az az egy a szeretet*

Ecce homo-gén
(a mesterséges ember)

*Istenné vált sok ember,
ő közöttünk a zseni;
Meg nem értett életét
magányosan élheti.*

*A teremtő hatalom
fogyatékos tudomány,
A lehető elvesztve
szalad délibáb után.*

*Életünk anyagában
megy végbe a változás;
Lassan avagy egyszerre,
s következménye: a más.*

*Lelki erő szerepe
egyét szolgál földünkön,
Hogy a bevált régiben
bizalmunk megrendüljön.*

*Minden újra kezdődik;
egyik színre másik jő' ,
Rossz szándékot s eszmét is
összetör majd az idő.*

Égeraracs, 2005. április 14.

Magyarázat

ecce homo – „íme az ember”

Pilátus

gének – öröklődő tulajdonságokat
hordozó kromoszómák

*Az intelligencia örökölhető
képesség: a jó és a rossz
közti különbség felismerése*

Égés helyett világíts !

*Az emberben minden megvan
Homályosan – gondolatban;
Csak formába nem öltözik,
Lángészre vár ez mindvégig.*

*Legnagyobb bűn: tudatlanság,
Hol az érték manapság hát?
Választ várnak a milliók,
Akiik mindig becsaphatók.*

*Az emberi szellem ma már
Kutat, keres, titkokat tár;
Az értelmet keresi meg,
Megértéssé lesz a lényeg.*

*Feltevésből gyakorlat lett,
Tudomány vált elméletet;
Megfigyelés helyett eszköz,
Művészet már nem ösztönöz.*

*Az életünk lassú égés,
Átalakult közben az ész;
Változhatna, megtehetné:
nem nyílt lánggá, hanem fénnyé!*

Kispest, 1999. március 20.

„Az ember szenvedélyeinek játékszere”
Kästner Erik

Egy kis vigasz

*Pohár és a füstölés
a létben sokat ér,
Úgy kell, mint a levegő
meg egy falat kenyér.*

*Ha kibírjuk: orvosság,
amelyet felírtak;
Ha nem: elvesz a kórság,
s vége lesz a dalnak.*

Kispest, 2007. július 29.

*A biológiai lét az élet
lázdása a halál ellen*

Élettelen vagy élő ?

*Az anyagvilágok változó,
Ott a fizika uralkodik;
A kezdettől így mostanáig
Gazdaságosak a hatások.*

*Az anyag tényleg élettelen,
Vagy követhet közös elveket?
A feszülő vágy, 'mely elvezet,
Mutatja, hogy nem reménytelen.*

*Az élettanban már más az ok;
Ott meghal az, 'mi mozdulatlan;
De a kozmikus most élvezem.*

*Én – az ember – önmagam vagyok,
S élek egy hiteltelen korban;
De megújul majd az életem!*

Égeraracs, 2000. szeptember 15.

*„Minden igazi költő képzelete
megteremti a maga sajátos világát”
Benedek Marcell*

Elevenítő erő

*Ad-e mást is, ad-e újat,
és teremt-e a képzelet?
Nem teremthet, meglévő mind’ ,
csak velük újat képzelek.*

Égeraracs, 2001. augusztus 7.

*„Ha ló nincs, a
szamár is kincs”
népi mondóka*

Elgondolhatatlan ?

*A kezdet örök,
számomra kincs.
Így az lehetek,
aki már nincs.*

Kispest, 1998. december 6.

„Csakis a természet törvényeinek ismerete
vezetheti az emberiséget célja felé”

Szitnyai Elek

Elhagytam

*Labirintus lett az élet,
s hogy mit értek én ez alatt:
Azt, hogy félek, mert elhagytam
az Ariadné fonalat.*

Szűz, 1997. december 9.

A természetet nem lehet leigázni!

Elítélhető a tett ?

*Hogyan hívják azt az embert?
Aki egész életében
Küzdött ösztönei ellen.
Küzdött, közben szólni nem mert.*

*Mesterséges az erkölcsstan.
Testet-lelkét megmételyez,
Ha a lélek, amit érez,
Csak elnyomja önmagában.*

*A lélekbe, 'hol elhevert,
Befészkei mélyen magát,
Így a testben is posvány van.*

*A fogalmakat ne keverd!
„Gonosztevő” – hangzik a vád,
De csak beteg valójában.*

Égeraracs, 1999. augusztus 24.

*Különös világot teremtett
eddig az alkotó képzelet*

Élniakarás

Az idő végtelen,

az ember véges.

Még élte végén is

tudásra éhes.

Égeraracs, 2003. augusztus 19.

„Az emberek gyakran nehezebben viselik el
az igazságot, mint az igazságtalanságot”

B. Nusič

Elviselni

*A pillanatok idejét most éljük,
Folyton rohanunk, folyton zaklatódunk,
Fogy – egyre csak fogy – szabad akaratunk,
És lassacskán már magunkat sem értjük.*

*Most még zűrzavar és sötétség vesz körül,
Mert az életünk túlságosan való;
S mivel az ember nem lesz mindenható:
Megoldás elől álomba menekül.*

*Sokaknak segít a lelki békéjük
Másképpen látni, mert bennük ég a láng,
'Melynek fényénél tudásunk kibővül.*

*Belső látásunk révén majd elérjük,
Hogy az életet elviseljük, ha bánt,
Mert hosszú az út, 'míg a haj megöszül.*

Égeraracs, 1997. április 28.

*Majd csak egyszer, valahára,
rávirrad az éjszakára
a pirkadat fényugára*

Érdemes vele vesződni ?

*Eloszlatni nem lehet
a tudatlanság homályát;
Azon, ami körülvesz,
ha bárgyún nézzük, ki lát át?*

Kispest, 2003. június 29.

„A ma álma a holnap valósága”
Eberhardt del' Antonio

Ez nem ér véget

*Az idő útja lassú,
mászik, mint a csiga,
így az örökkévalót
vállain hordozza.*

*Elvétve iparkodik;
nagyot lépve robog,
az ilyen elfoglaltnak,
amilyen én vagyok.*

*A víztükroön nem látszik,
hogyan a mély medret ás;
az eredmény a fontos,
és ez a változás.*

Egeraracs, 2007. június 26.

*„A világot megismerheti az ember
anélkül, hogy kimenne a házból”*

Lao-ce

Ez volna ?

Egyazon a boldogságunk s az élet értelme:

Megismerni ismeretlent szüntelen! – s kételkedve.

Kispest, 2003. január 15.

*„Ne járj azzal egy úton, aki a
szent dolgot is tréfára fordítja”
bölcshonddás*

Felvetés

*Elnézem a sok-sok embert
ebben a nagy teremtésben;
Biztos, ilyennek alkotott,
és ez volna az Ő képe?*

Kispest, 2003. március 28.

*A kezdet és a vég nehéznek tűnik,
de hogyan állunk a folytatással?*

Fogas kérdés

(velőske)

Bemenet van és kimenet.

Két dolog csak a kivétel,

hol törölték az egyiket.

Kimenettel Világ nem él.

Gép és szerv bír mindkét véggel,

bemenet nincs az Istennél.

Kispest, 1998. december 5.

*„Ki korán kel, korán fekszik,
vénségére nem öregszik”
népi mondóka*

Gondolkodó

*Az agyszövet, mint a kelme,
hogyha tudna, útrakelne.
Sok embernek szenvedelme
az, hogy hol van érdekelve.
Ha tehetné, és ha merne,
másképpen is énekelne.
Fiatalnak többre telne,
hajlott kor a veszedelme.
Tanulság, mely nevelhetne:
öreg elme nem vén elme.*

Kispest, 2000. december 17.

*Hosszú betegségnek halál a vége,
és a hosszú egészségnek?*

Halálfricska

*Lét és nemlét között fal áll,
vagy talán víz, épp' a Bajkál.
Az út végén ott a halál,
előbb-utóbb majd rád talál.
Lehet arany – vagy csak fatál:
kezed közül kihull kanál.
Érdem szerint van, 'kit dajkál,
és lesz olyan, akit kaszál.
Üvölthetsz úgy, mint egy sakál,
a malmában, 'mikor darál.*

Égeraracs, 1996. szeptember 4.

*Ha más néppel van közös ügyünk,
úgy együtt sokat elérhetünk*

Hangot adok

*Az anyagban van a történés
helytállva és módosultan,
Ismétlődő időszak az:
részt veszek e folyamatban.*

*Élitélhet-e bárki bármit
túlbecsülve önönmagát,
Akadályoz vagy feszélyez
az életben a legtöbb gát?*

*A belenyugvás sehogy sem jó,
mert az élet vad és önző.
Sok esetben vágy határoz,
s kielégíthetetlen ő.*

*Csak keveset ért meg az ember
abból, ami körülveszi,
Nehézkesen látja csak be,
s szeszélyesen tönkreteszi.*

*Az igazat nem lehet tudni,
csak átélni, mint bármi mást,
Mert az ember fejlágya
lassan nő be, folyton-folyvást.*

*Nem mindenki bátor és erős,
ha szembenáll a gyűlölet.
Az érdemet megutálták;
a butaság ad keretet.*

*Terjeszkedik a rendellenes,
mint zsirgyűrű a levesen;
Ám a jövő már rendet hoz,
hisz' vagyunk hozzá elegenden.*

Égeraracsa, 2002. április 12.

*Akinek igen nagy a számlálója
és nagyon kicsi a nevezője, az
képviselet nagy értéket*

Hasonlóan a törthöz

(velőské Tolsztoj Leó alapján)

Törtszám csak az emberi lét.

Kifejezi számlálója

az értelmi képességét.

A másik szám kelthet zavart.

Nevezője azt mutatja:

magáról az egyén mit tart.

Égeraracs, 2002. október 28.

Helyzetkép

*Az agyrémekek és az álmok kohója,
Vágyak mezeje és rémek színtere;
Az akaratok heves szenvedélye,
És az árnyvonalak kígyózó sora.*

*Előttünk zárva komoran az ajtó,
A küszöbön még tűnődve megállunk;
Elkísér minket a szomorúságunk,
Fekete lepel rajta a takaró.*

*Keresztüllátni: hej, de jó is volna!
Mi van mögötte: ragyogás vagy sötét?
Kíváncsiságunk csak öngúny, 'mely maró.*

*Mintha óriások csatája szólna:
Szabad gondolat nyitja a börtönét,
Végtelenbe néz a látni akaró.*

Égeraracs, 1996. május 14.

*„A csalódások pallérozják
az agyunkat”*

Nagy Károly

Hiábavalóság

*Tanulmányozta egy életen át
a tanulmányozhatatlanságát.*

Égeraracs, 2000. június 22.

*Az éjszakát szürkület
előzi meg és fejezi be*

Hogy megértsd

*A látósejteknél együttes működés
adja a képet csak pontokból egyedül,
Mint a hímezésnél a több ezer kis öltés,
'mely végül gyönyörű, nagy képpé egyesül.*

*Van, 'kinek számára csak két szín létezik,
ez kizárólag: a fekete és fehér;
A többi színre egy sötét fátylat terít,
és végül két színnel egy világot lemér.*

*Tenger mögött mutat háttérként a kréta,
fekete a gyógyszerén, 'melynek neve: Carbo;
Kevesen tudják azt, hogy ebből alkotta
nevét a filmcsillag, a svéd Greta Garbo.*

*Az élet egyveleg: jó-rossz, szép-rút, tört-ép,
ezért nem lehet csak fekete és fehér;
Bár kétszínű akad, 'kik lelkiileg törpék,
de az árnyalt szürke mindenütt belefér.*

*Ahhoz, hogy sokat tudj: tanulj, láss, művelődj!
csak akkor értheted világod s magadat,
Hogyha megtanulod majd – mindenek előtt –
tisztelni a szürkét és benne másokat!*

Kispest, 1997. március 11.

*„Tikszem, tikszem, mondd meg az igazat,
derűs lesz vagy tocsogós ez a nap?”
paraszti regula*

Hozzá tartozik az élethez

*Csak a jóisten a megmondhatója,
hogy néha elevenbe vág a kés.
A tevékeny létnek velejárója
így lesz a csalódás és tévedés.*

Égeraracs, 2003. június 5.

Magyarázat

mezei tikszem – Anagallis arvensis

*„A dolgok, ahogy önmagukban
vannak, meg nem ismerhetők”
Kant Immánuel*

Ismerettan

(cáfolat)

*Valami is másnak mása,
nincs különbség köztük mára.
Más, valami nem lehetne
ömagára s másra nézve,
S nem ugyanaz akkor, hogyha
a valami meg sem volna.*

Égeraracs, 1999. szeptember 22.

„A Szép: igaz s az Igaz: szép! sose
áhítsatok mást, nincs több bölcsesség!”
Keats János

Jelen-kór

*A klasszikus művészet alapja a Tudás,
a romantikus széttöri a formát,
Mert alapja lehet a Hit és a Rajongás,
megteremtve így az átalakulást.*

*Nem tudjuk miért néznénk tovább is az égre,
távoli cél helyett előttünk a Föld.
Vajon a polgár lesz a Jövő eszményképe
vagy a földműves, aki előre tört?*

*A költők lába alól kicsúszott a talaj,
s a felhők között lebegés: hősi tett.
A költészet vadvirág, mint tejoltó galaj,
üvegházi lett: agyonnemesített.*

*Az Észbe, Természetbe, Emberbe vetve nő,
ha megfogon a Mag, melyet elvetek.
'Ki gyengének bizonyul, elnyeli az idő,
s a múltnak pora sokakat eltemet.*

*Uralkodjék akkor az Ész és az Igazság,
de mi legyen a Szépség és Szív helyett?
Sivár ésszerűségben ott rejlik a Gazság,
de a Szépségben csalódní nem lehet!*

Kispest, 1997. február 24.

*Döntsd el, hogy min ront,
ha szükség törvényt bont!*

Jog

*A jog pókháló, amely csak látszatra nagy:
nagy bogár áttöri, a kicsi fennakad.*

Égeraracs, 2000. május 12.

*„A fejlődés lusta, ha egyszer valamit
kitalál, annál meg is marad”*

Wolpert Lajos

Keleti tanok

A bölcs magyar embertől – ilyen van –

bizony távol áll nagyon a jin-jang.

Ezeket nem magyarázza, érzi,

a természettel együtt él: féli.

Égeraracs, 1996. június 18.

*Lehet illat, lehet szag,
nyomra vezet a szimat*

Képességhiány

*Nem minden titokra derült még fény mára,
Van, 'mit betakar a sejtelem szőtt fátyla.
Ilyen többek közt az érzelmi állapot,
Ezek mindegyike kap valami szagot.*

*Vannak mogorva és vannak fáradt szagok,
Egyrésztől taszítók, másrésztől meg vonzóok,
Nem minden rossz szag veszélyes és ártó,
Így kelt szomorút a keserveket gyártó.*

*Barátságos lehet a jószág illata,
Ahogyan gyötrelmes a betegség maga.
Ijesztő zagyvalék jellemző a szélre:
Ideget tépáz meg kéretlenül téve.*

*Szippantva az orrunk bárhogyan tudósít,
A hangulatokról nem tudunk meg semmit.
Pedig állapotunk érzelmekben gazdag,
Mégsem árulkodik arról nekünk a szag.*

Égeraracsa, 2003. június 19.

„Szellem az ész gyökere!”
Bisóthka István

Keresem az embert !

*Szolgálom egyre odaadással
szelíden a színes életet.
A jó múltkor szólt: – mielőtt elmegy,
állíts egy embert magad helyett!*

*Embert úgy találok, ha keresem,
közös a gyökerünk az élet.
– Uram, segíts nekem megtalálni,
mert ő is a te teremtményed!*

Égeraracs, 2001. július 12.

„A tudás fáklyája szűk kört világít
be, amint halad, mögötte sötétség
támad megint”

Stratz Rudolf

Két örökkévalóság között

*Vagyok a hasonlat
én egymagam,
Az igazi valóság
mögöttem van.*

*A mulandó élet
álarc csupán
Egy farsangi bálnak
éjszakáján.*

*Életem képei
tükrözések,
Ám, ahogy' elnézem,
nagyon szépek.*

*Ad ősaķaratot
képzetből ész,
S a mélyebb értelem
még ködbe vész.*

*Örökkön-örökké
magát szüli
A megfoghatatlan
vágy: a Semmi.*

Egeraracs, 2007. október 24.

*Ahhoz, hogy semmin se
csodálkozzál, tudni kell!*

Kettős tagadás

*Az üresség mindig látszólagos,
Tudnivaló, a tárgyban magában.
Ez nincs benne a tanult tudásban,
Érzékelhetik: a gondolatok.*

*Az ember sivár lelkivilága,
A penészszagú tárgyilagosság,
Az átmenetek, bárhogymossák:
Minden üzenet rögzül a tárgyban.*

*Van az emberben bármi a múltból?
Csak a lélek bírja a terhelést,
S a test a lélek erőpróbája.*

*Többekkel ellentétben ott, ahol
A **nincsen semmi** öskifejezést
A magyar nép nagyon jól használja.*

Égeraracsa, 1995. november 3.

„Én Istenem, jó Istenem,
Lecsukódik már a szemem,
De a tied nyitva, Atyám,
Amíg alszom, vigyáz majd rám.
Vigyázz kedves szüleimre
Meg az én kis testvéremre!
Hogyha a nap újra felkel,
Csókolhassuk egymást reggel.
Ámen” esti ima

„Jó Istenem, felébredtem,
Te örködtél énfelettem,
Köszönöm, hogy megtartottál,
Hogy felettem virrasztottál.
Óvj meg ma is szent kezeddel,
Szent kezedből ne engedj el,
Vedd oda mind, akít szeretsz,
Ó, hallgasd meg kérésemet!
Ámen” reggeli ima

Kevesen őrzik meg

*Fehér a hit gyermekkorban,
majd bevonja szürke por.
Fújhat a szél innen-onnan,
áldozat lesz mindenkor.*

*Sötét virág nő belőle:
kiábrándultan sötét.
Mit lehet elvárni tőle,
ha ellene minden vét?*

Égeraracsa, 2003. július 2.

*Előfordul, hogy aki magába
roskad: mellésik*

Kevesen tudják

*Kevesen tudják; a tökéletesség
magába rejti önmaga lényegét.*

Kispest, 2000. január 26.

„Gyorsaság és pontosság – ez
a mi századunk betegsége”
Roszohovatszkiy Igor

Ki kell deríteni !

(a bölcsészet köréből)

*A létezésnek célja van,
Amely az élet értelme.
Nem vagyunk még felkészülve
Ebben a vonatkozásban.*

*Mindig van s lesz ösztönösség
A fejlődés szakaszában,
Am ha gondolkodás van,
Visszalép, hogy rendeződjék.*

*Kétkedés a tudatban:
Lehetőség-korlát gátak
Vagy következtetések még.*

*Megvalósulhat gyorsabban?
Ezért mindig harcok folynak,
S a butaság ellen is rég.*

Kispest, 2003. december 21.

„A tehetség felfedez és utánoz,
a lángész teremt és feltalál”
Lombroso Cézár

Ki tudja megmondani ?

*Fenn, az égen szivárvány van,
a sok szín egymást átfedi.
Hol kezdődik kék lilában
és hol végződnek színei;
Ki tudja megmondani?*

*Nem biztos, hogy az a magány,
ha egyedül van valaki.
Hol végződik hát a vagány
és hol kezdődik a strici;
Ki tudja megmondani?*

*Hiba van a kréta körül,
mert nem tudjuk: mi emberi.
Hol kezdődik el az örült
és hol végződik a zseni;
Ki tudja megmondani?*

*Van határ a tudat falán,
hol átlépve vált valami.
Vonalkód vagy hajszaál talán?
Hogyan lehet azt hallani,
ki tudja megmondani?*

Égeraracs, 1997. szeptember 19.

*Volt már úgy, hogy a fegyver
is visszafelé sült el*

Kiderül majd

Társadalmunkban az értelmetlenség

és az értelem egyformán vét.

Lehetséges, hogy nem csak az utóbbi

veszítette el az értelmét?

Égeraracs, 2002. május 5.

*Születések — halálok,
lelked itt csak zarándok.*

Kimeríthetetlen a megismerés

*A kiterjedt energia
határozza meg a Teret,
És e térben Anyag kopik:
romlásban az Időt leled.*

*Érzékelhető a Lélek
e világban, ahol élünk,
Csak számunkra szűnik léte,
Térben él tovább, ha végünk.*

*Ami Anyag: átalakul,
legyen múlté vagy jövőé;
Csak a Szellemi Fogalom
élhet időben örökké.*

Kispest, 2005. február 20.

*Ami létezik, az van
a dolgok valójában,
A több, az egyre nézve,
annak kiterjesztése*

Kirukkoltam

*Sohasem én,
sohasem te.
Mindig a mi
jár eszembe.*

*Elmarad én,
elmarad te.
Fejedelmi
a többese.*

*Egy személy én,
egy személy te.
Végül két lét
olvad Egy -be.*

Kispest, 2003. április 15.

Azt sem tudom, bű-e vagy bá

Kiterjedések

*Az egysíkú lényt kinevetem,
nem lát, de én láthatom;
Ki tudja – téren és időn át –
rajtam ki nevet vajon?*

Kispest, 1998. december 22.

„Ki árnyak után kész szaladni,
mindig rosszul jár, amiért
nem tudott a helyén maradni”

Baudelaire Károly

Kítör belőlünk..

*Csupa kérdés ez az élet,
Ésszerűtlen ugra-bugra.
Minden létező dolognak
Megismerés lesz a súlya.*

*Végesen a végtelenben
Kérdést kérdésre halmoz fel.
Felnőtt testben – ifjan, vénen –
Egy elemista bújzik el.*

*Ám számára lehetséges:
„Hiszen a vég oly’ messze van...”
Mert a bennünk lévő gyerek
Örök, és így halhatatlan.*

Égeraracs, 2006. június 6.

Körkérdés

*Korunkat technika korának nevezik,
igazságon nyugszik, mint a legtöbb közhely;
És a változások nagy többsége eddig
az utolsó három emberöltőn dőlt el.*

*Afrikában járnak gyalogkaravánok,
és máshol dőcög még ősi ökrösszekér;
Nézz ki az ablakon, vonj le tanulságot!
a képbe, 'melyet láatsz, sok minden belefér.*

*Ruhánk gyűrhetetlen, megszűntek a távok,
eltűntek az ősi, természeti formák;
Karosszékbe ülve a képernyőn látod:
előadóművész sokszínű játékát.*

*Mi lehet hasznosabb: most a Nap vagy a Hold?
szárazföld, víz után hódolt a levegő;
És mi a jobb nekünk: most a Van vagy a Volt,
a cselekvő ember vagy csak a szenvedő?*

*Rád bízom a választ, gondoldj mindig arra,
mi az, 'mit meg lehet mondani előre:
Hogy semmi sem véniül oly hamar, mint a ma,
így aztán már holnap tegnap lesz belőle.*

Kispest, 1996. március 4.

*Így a Hubble-féle
állandó is csökken*

Kozmikus kölcsönhatások következménye

Hihetetlen az, ami van; lehetséges volna mégis?

Határozott idő alatt feleződik még a fény is.

Kispest, 2006. április 16.

*Csökken a fájdalom,
hogyha elmondhatom*

Könnyebbé válik a lélek

Kút az emberi elme.

Az őszinte vallomás – s ez a fő – ,

Mint szikrázó belehajított kő

Végleg eltűnik benne.

Kispest, 2005. március 4.

*Tedd magad mindennap
egy polccal feljebb!*

Körtánc

*Más színű lett itt a fal már,
ha nem látom, letagadom.
Ki lesz az új forradalmár,
ha hódít a nőuralom?*

*Mindig ismétlődik – minden,
magasabban, felsőbb fokon.
Visszatér a fény is – érzem!
ám szekerét én is tolom.*

*Elképzelve terem, s merész,
minden ember, a vérrokon.
Hiába a megfeszülés,
ha kötelet homokból fon.*

*Időtenger mély és hosszú,
hulláma az, 'mely átoson
Életünkön, és a bosszú,
hogy megtörik több zátonyon.*

*Örököltünk egyet és mást,
'mely kötelez végső soron.
Hányatott kor gyötrelmét lásd!
'míg suhanunk sok holnapon.*

Kispest, 2000. december 14.

*„Amíg valamiről nincs bebizonyítva,
hogy nem létezik, addig lehetséges”
Köznapi közhely*

Közeleg

*Energiahalmaz volt a kezdet,
'melyből született a lélek,
A körforgás ma is él, amelyet
ezennel itt felidézek.*

*A lélek választ magának szülőt
itt, a Földön, ahol élünk;
Végül visszaszáll majd a többihez,
ha a földbe visszatérünk.*

*Meghatározott lett a lélekszám,
amely adja az Egységet;
És a lélek szabadon választhat
bármely künket: engem, téged.*

*A történelmi idők kezdetén
szerény volt a népességszám,
Ezért a megszületendő lélek
többet időzött halmazán.*

*Sebesebben fordul már a lélek,
– a Föld népe naponta nő –
Egyre hamarabb jön a világra,
s figyelmeztet: Itt az idő!*

Égeraracs, 1998. szeptember 14.

„Tudni mindenki akar,
tandíjat fizetni senki”
Juvenalis

Látni és láttatni

*Álltam a tengernél
Szótlanul és hosszan;
Merengtem a létről,
S felmerült a hogyan.*

*Pohárban is víz áll,
Csepp az egy tengerben;
Amazon átláthatsz,
Emezen sohasem.*

*A tengerbe zúdul
Tömeg a cseppekben,
Viszonylagos volta
Nem növekszik mégsem.*

Égeraracs, 2004. május 5.

„Minden ember egy dohánylevél csak,
A reménység hosszú pipaszár,
Pipaszurkálók a szenvedések,
S dohányvágó kaszás — a halál”

Lisznyay Kálmán

Lebegő ladikon

*Eveztem egyre,
egyre a vízben.
A vízben velem jött
sorsomban Isten.*

*Sodort a gondolat,
gondolat, félelem.
Félelem kísért
a vízben mellettem.*

*Semmibe merült,
merült az erő.
Az erő volt a hit,
sorsot segítő.*

*Ha minden elpusztul,
elpusztul a jelen.
A jelen, 'mely örök,
akkor kell a legyen!*

Kispest, 2003. december 1.

*„A világnak megvan a maga iskolája,
de az iskolának is a maga világa”
Köznapi közhely*

Lehetséges ?

*Lehet a Föld fegyenctelep,
'melyet nekünk az égiek
– büntetésre, javításra –
életfogytig kijelöltek?*

Égeraracs, 1998. augusztus 25.

Lélekrajz

*Fejlődik a lélek rég.
Végtelen sok ajtó nyílt,
Csak valóság, amely tilt.
Soha sincs így itt a vég.*

*Minden lélek átmenet:
Lépcsőfok és semmi más,
Lépcsőfok, ez nem vitás,
'Mely betölt egy életet.*

*A lélek – 'mely elkísért –
Érintetlen tegnaptól
Kész holnapot kérhetett.*

*Más létforma hódít tért,
És jövőt virrasztva szól:
„Benned van az üzenet!”*

Kispest, 1998. március 14.

„Balsorsban őrizd meg lelked egyensúlyát!”

Horatius

Lélektest

*A lélek az, amely szükséges a testnek,
bár testünk váz csupán, de lelkünknek a tár.
Hidd el! lélek nélkül a test balgán tesped,
mert a lelkünk szárnyal és testünk a határ.*

*Az alantas ösztön oly testnek lakója,
és lelketlen munka minden tennivaló;
'Hol léleknek semmi keresnivalója,
és nincs rajta áldás, lélekstimogató.*

*Az ember lelkes lény, ez tagadhatatlan,
érzések forrása egész robbanásig;
Beliül olyan lehet, mint hevített katlan,
fel sem tűnik ekkor, 'mit gondol a másik.*

*Igazat mondsz vagy sem, a lelked van rajta,
de van 'kit nem kínoz a lelkiismeret;
Az álnok a fejét nyugodtan lehajtja,
többek között erről is felismerheted.*

*Velünk van lélekben, aki együttérez:
jóindulat-sugár irántad, irántam,
Ha nem is szószerint, egyre többet ér ez
emberfarkassá vált, kegyetlen világban.*

Égeraracs, 1996. szeptember 22.

*„A bölcs úgy él, mintha még ma meg
kellene halnia, s úgy takarékoskodik
mintha örökké élne”*

Ismeretlen szerző

Lét a nemlét ?

*A nemlétbe el is mennék,
ha nem kötne sok-sok emlék,
Számomra a nemlét is lét,
'hol halandó nem nézhet szét.*

Égeraracs, 2000. október 3.

„A halálnak jöttét egy ember se tudja”

Csokonai

Léted

*A fizika, bár különösnek hat,
Az egyszerű dolgok tudománya.
Körülvesz a közepes világa:
Ilyen szintre méretezett agyad.*

*Az élők létformája összetett,
Szinte összehasonlíthatatlan,
Az életet beborító paplan
Eltakarja, mint hó a földeket.*

*Véges a sebesség, idő-távlat
Hármas kiterjedésben végtelen,
Még nem tudod felfogni a mindent.*

*Munkálkodik bennünk az akarat
Az egyensúlyba kerülés ellen,
Mert környezetben ez hialált jelent.*

Kispest, 1997. január 3.

*Elérhetetlen ormok
alatt miért bolyongok?*

Megközelíthetetlen

*Hol van az Egy, az eredet,
S vajon mire rendeltetett?
Maradandón vagy mulandón
Tehetősít majd a való?
Élet, halál ősi egység,
Hold felén fény, feketeség.*

*Sorsalak a sorban sok van:
Megformáltak tudatosan.
Elhatárolt birodalmat
Ártatlanul bárki kaphat.
Magányt élők teljesebben
Égetik el a végtelent.*

*Milyen sors vár rád, te vagány?
Űrbe hulló, végső magány.*

Kispest, 2004. március 24.

„A test tehetetlensége mindenütt állandó”

Öveges József

Meglepő ?

*Minden mozog, alakul:
keringenek vagy épp' állnak,
Ugyanakkor ellenáll
testtömeg a változásnak.*

*Mily' erővel vonzódik
egyikéhez a másik test?
Alig-alig mérhető
saját tömegéhez képest.*

*Vonzalom egy másik testhez
nem feltűnő gondolat,
Férfi és nő esetében
nem is új a Nap alatt.*

Kispest, 2001. április 7.

*A sas a magasban repül s — hallgat,
A lúd alacsonyan száll és — már gágog*

Méltó, vagy sem ?

*Kérdés kérdés hátán:
mit, hogyan és merre?
Kell-e feltétlenül
a válasz minderre?*

*Vajon tudás névre
méltó az ismeret?
Tudjuk alkalmazni
gyakorlatban? Lehet.*

*A tényleges helyzet
gondolkodást kíván,
Átjutunk valaha
a megértés csúcsán?*

*Szórakozva könnyű,
eldobni sem nehéz;
Így öntudattalanul
alakul az egész.*

Kispest, 2001. március 27.

*„A kedves és jó szavak
szereteteből fakadnak”
Gellért atya*

Micsoda különbség !

*A szeretetet megoszthatjuk,
megoszthatjuk mindenkivel.
Szerelemnél már más a dolog,
azt csak eggyel, több nem fér el.*

*Arany János tett különbséget
köztük: „Emez sok, amaz kevés” .
Szeretemben fürdik a lélek,
ám szerelemben elvesz az ész.*

Kispest, 2007. január 1.

*A rettegés és szorongás iszonyatában a
felfokozott gyávaság félelemmé válik*

Miért félsz ?

*Átjárás nincs az életek között,
a remény árnyéka falba ütközött.
Az életünkben az is félelem,
ami megszokott s nem ismeretlen.*

*Miért fél a haláltól a Nyugat?
hisz a tudás fája életet ad.
A kapu nehéz, de átjárható,
amit tudunk; nem tudjuk, hogy való.*

*A Kelet más, ott nem félnek tőle,
s elég a visszaemlékezésre.
Kivétel a szabály alól nincsen,
a részlet emléke nem a minden.*

*A korlát hiánya hatalmat ad,
a tanulság, hogy félni nem szabad!*

Kispest, 2011. szeptember 17.

*Megmagyarázni azt nehezen lehet,
ha egy test téren kívül cserél helyet*

Minden visszavezethető ?

*Mi az élet? Szükséges
maroknyi ismeret,
Nem tudott jelenség
vajon hová vezet?*

*Szél sodorja hozzánk
a furcsa szirmokat,
Mindenre nem készült
még fel a gondolat.*

*Függöny választ el a
lehetőségektől,
Azzal riogatnak,
ha átlépem: megöl.*

*Tény nélküliekről a
közlés lehetetlen,
Idegesít, mint a
szembe került porszem.*

*Rest az elme, irigy,
bundakesztyűben él,
Széthordja képtelen,
zagyva álmát a szél.*

*Ha idősebb lesz már
a rémület bennem,
Akkor – én tudatlan –
a csodát megértem.*

Kispest, 2003. január 7.

„Vannak ismeretlenek, akik
csakhamar jobban ismerik
egymást, mint a régi ismerősök”
Capuana Lajos

Mindenki magában hordja...

(a lélektan köréből)

*Az életben ki van osztva a szerep:
Mindenkinél más és más a feladat.
'Mikor valaki melletted elhalad,
Nem biztos, hogy az csak véletlen lehet.*

*Az út során egymásra csodálkozás,
A megdöbbenő másakra ismerés;
Megérteni egy emberöltő kevés,
Mert a sors neked naponta árkot ás.*

*A zűrzavart hiába kerülgeted,
A gondokat belül kell megoldani,
Másképp' ismétlődik a találkozás.*

*Az elvárásnak úgy tehetsz eleget,
Ha számodra az életed polcai
A tökéletesedéshez eljutás.*

Égeraracs, 1996. október 6.

*„Az öregkornak három kezdeti jele van. Az első
a rövid távú emlékezet gyengülése. A másik
kettő... a másik kettőre nem emlékszem”*

Ismeretlen szerző

Mit is akartam ?

*Az idegsejtek nem osztódnak,
Ha nem érik őket ingerek
Vagy egyéb serkentő módszerek:
Öregednek vagy elpusztulnak.*

*Amit mindenki észrevehet,
'Ki nem volt feledékeny soha,
És nem tudja, hogy ennek oka
Az emlékezetromlás lehet.*

*Az emlékképek tárolódnak,
Így sok minden észben tartható,
Továbbítva a töltéseket.*

*Ha néhanapján kikapcsolnak,
Erre hivatkozni nem való:
Cserbenhagyott az emlékezet.*

Égeraracsa, 1996. július 28.

„... a bölcs hátrahúzódik, ezért halad,
nem őrzi magát, ezért megmarad.
Így van: saját érdeke nem úzi sose,
‘Ezért teljesül saját érdeke’”

Lao-ce

Nem érdemes !

Hová rohansz, ostoba? :

a tegnapot nem éred,

A holnap meg utolér

kéretlenül is téged.

Égeraracs, 2000. szeptember 17.

Az idő a tér csapdájában él

Nem kérdez

Ki tudja, mit hoz a jövő?

Nem kérde és nem vár az idő.

Égeraracs, 2002. június 9.

*A sors a születés és a halál között
a jelenben elrendelten élő létforma
körülményeinek lehetséges alakítása*

Nem lehet, kell !

(velőské)

Keresztút volt s lehet is még.

Mit választhatsz az életben,

ha utadat kijelölték?

Előírt az úgy, ahogy' van.

Döntésedtől függ – szerintem –

a melyik nem, csak a hogyan.

Égeraracs, 2002. szeptember 5.

*„Az ésszerűek viszik előbbre a világot,
de szebbé az álmodozók teszik”*

Kunitzer Szonja

Olyan ez, mint...

Sokan vagyunk a nagyvilágban – kint,

és a legtöbbször; ugyanolyan – mint...

De, akit a szerencse megérint,

abból látó lesz, ő lesz a: más – mint...

Kispest, 1999. december 14.

*„A döntéseinkben és nem a
képességeinkben mutatkozik meg,
hogy kik is vagyunk valójában”
Rowling Johanna Katalin*

Olykor – olykor

*Van öröm az életben,
csak meg kellene találni;
Változó ez, mint minden:
olykor nehéz, olykor játszói.*

*Ki tudja azt: mi a nehéz,
és hol húzódik a határ?
Mást mutat jobb-, mást a balkez:
mind' eligazításra vár.*

*Toll vagy kő az a teher,
'melyet maga cipel át;
Ragaszkodó az ember:
el nem dobja, hisz' saját.*

*Itt mindennek van helye:
nehézkés gond, könnyű álom,
Segíteni kellene
e betyáros, szép világon!*

Kispest, 2001. február 13.

„Olykor a tudást nehezebb
elviselni, mint a tudatlanságot”
Komatsu Sakyo

Önmagad vagy ?

*Az igazi ént kell megtalálni!
Minden egyéniség teret kívánt.
Az érzékek vallásos szeretete
ez az egyetemes lélek iránt.*

*Jézus a szeretet, és ő a bölcsesség,
amelyet megtalálsz a természetben.
Maga az alkotó tevékenység is
isteni, mint lélek az emberben.*

*Ha a lelket őszintén szolgálod,
már nem szolgálhatsz többé más urat.
A lélek lesz a szeretet, értelem,
s az alkotás számára nyit utat.*

Kispest, 2003. december 10.

*Ósi vágyról elmondható:
mélyről jövő és sóvárgó*

Öröklött vagy szerzett ?

*Jól emlékszem – felidézve –
minden egyes szóra,
Színház a lét, s mindennek van
mozgatórugója.*

*Ha ezt, ha azt tettem volna:
ma már késő bánat.
Gondolatok kergetőznek,
döntésem nem várhat.*

*Magánélet megszűnőben:
ragyogó kilátás.
A fej kutat nyugtalanul,
mint hitetlen Tamás.*

*Termőtalaj vagy a mozgás,
mi az, 'mely többet ér?
Hiány vagy a meglét legyen
éltünkben a gyökér?*

Kispest, 2006. március 17.

Összefüggő tények

*Fizikus fejében jön létre a képlet,
Gyakorlattá teszi a mérnöki tábla:
Kezek alkotnak a tervei alapján;
Fizikusnak így a mérnök szakmunkása.
Felhasznált eszköze a számtan és mértan,
Amely képzeletünk valós találmánya;
A lélektan figyel a szüleményekre
Azzal, hogy agyunk e termékét vizsgálja.*

Kispest, 2002. december 29.

*Egy csomó az 1852 méteres tengeri
mérőöld százhuszad része: 15,43 m*

Összehurkolva

*Mély titok a csomó,
Kell is, hogy az legyen;
Kötnek és oldanak
Szárason — tengeren.
Ne felejts sohasem!*

*Sebességet jelöl
Lényegében vízen.
Gombolyított fonál
Nagyjából életem.
Ne felejts sohasem!*

*Ha valami fontos,
És nem emlékezem:
Segítségül hívom,
Am túljár eszemen.
Ne felejts sohasem!*

*Oldhatatlan csomó
Bármilyen végtelen.
Elvágott fonállal
Ér véget életem,
S már nem emlékezem.*

Kispest, 2005. január 9.

„A remény csak megmosolyogja
az erőlködést”

Brontë Sarolta

Összhang és ütem

*Az életünk csupa lüktetés,
Ütem és hullámozás így minden mozgás;
Ez lehet sok, de lehet kevés,
Mert nincsen két egyforma írás, szokás.*

*Baj van az ütemmel, nem hialad a hajó,
pedig népek, fajok, nemzetek eveznek;
Előbbre nem jutnak – és nem vigasztaló,
hogy megtört a mozgás – „hála” az embernek.*

*Szívdobbanás a legfontosabb,
Mert testünkben kering a vér;
Más a folyó és rajta a hab,
Ha belelép sovány, kövér.*

*Zökken a kerék, törik az ütem,
és a hangzavar elönt most mindent;
Nem soká' bírja már szegény fülem,
hogy hiányzik a karmester innen.*

*Táncos forog, a virág tárul,
Szél játszik az esőhárfán;
És sós habokból a permet hull',
Szomorúfűz hajlong árván.*

*Ugorhatsz így ember bármilyen magasra,
gyönyörű ívekben hasítva a vizet;
A világmindenség – magát letagadva – :
szabad kötelékkel, aprópénzzel fizet.*

*Ég felé nyúl minden teremtmény,
Tör fel a magasba, hol a fény ragyog;
Mint alföldi poros út mentén
A gerinces, sudár jegyesorok.*

Kispest, 1999. január 14.

„A humor a szív adománya”
Reviczky Gyula

Pápaszemmel sem látható

*Két zacskót akasztott
Mindenkire Jupiter.
Az egyik elől van,
És mindkettőben teher.*

*Mi van a zacskókban?
Az emberek hibái.
Hátul a sajátunk,
S csak előre lát bárki.*

Máriaremete, 2008. július 11.

*A tudatlanság ősrendetegében
tudásunk az első fa*

Párhuzamos ivelések

*Most itt vagyok, de átmegyek,
Hát ott leszek, s itt nem találsz.
Bár változtatom helyemet:
Mozogtam én egyáltalán?*

*Meghatározott a rendszer,
Mert előírtan egy az út.
Választhatod a lelkeddel:
Most eggyé válsz, vagy elavulsz!*

*Minden percben így elmúlok,
S újra meg újra születek,
Szétszedem ezen az úton
A régi világképeket.*

*Párhuzamosoknak íve
Hajlik körém s a végtelen.
A lelkeknek zárt egysége
Irányít majd: az Értellem.*

*Elindultam párhuzamban,
'Mely felfelé görbül, ha tud.
A kör bezárult magamban,
S nem vezet már ebből kiút.*

*Részekből áll össze egész,
Minden egymásba alakul.
A teremtésnek kezdetén
Már így alkotta ezt az Úr.*

*Az ősi Múlt titkot őriz
Meg nem fejtett rejteken.
Amit a szellem előhív,
Azt régtől fogva sejthetem.*

*Magam vagyok középpontban,
'Hol botomat földbe szúrván:
Tudás népét választottam
Elágazott keresztútnál.*

*A Vizöntő-kor hajnalán
E földben van a gyökerem.
Itt magyarázni: hivatás,
S a sötétségben ezt teszem.*

Kispest, 1995. május 3.

*„Mások üdvösségének szüntelen
szemlélése elkoptathatja a
legvastagabb önzetlenséget is”
Locke Vilmos János*

Parti fővényen

*Ragyogott, villogott
a valószerűtlen,
A finom homokon
terült el merészen.*

*Hangok és a zajok
összekeveredve,
Illattal fonódva,
színekben merítve.*

*Felfogtam akkor én
ezt a teljességet:
Mulandó létben egy
időtlen Természet.*

*Kitárult előttem,
s megértettem végre:
Végtelen Valónak
ez a végessége.*

Égeraracs, 2004. október 25.

*Túl a kósza ismereten a
mindentudást keresem*

Pilátus tréfája

*A végtelenben mivé lesz az ember,
ha körülhatárolt léte nyitott?
Kusza álmainak torz tarkasága
összeáll eggyé, ha felszínre jutott.*

*Felejtett helyet, rávetülő árnyat,
lélt életek hosszú sorát.
Helyrekerül a múlt: szörnyek és szemek,
'melyeket nem egyszer álmodott át.*

*Sejtelmes lidércnyomásban rettegés,
kurta élete nem mindenható.
Zuhanás – repülés, sosemvolt idő,
s rámered az új, meztelen való' .*

*Emlékezet-gyökér tapogat vakon,
élményeire a homály borul.
Béna benyomások lehajtott fejjel
sötét világban éltek cudarul.*

*Ez az életek osztatlan egésze,
vagy mindez csak Pilátus tréfája?
Aki egy írást tűzetett keresztre,
s rajta: Jézus, a zsidók királya.*

Égeraracs, 2001. május 25.

*„Öröm megfelnl a végtelent
a végesben”*

Beljajev Sándor

Rémes

*Szörnyű, a kusza élet mire képes,
– elképzelnl sem könnyű, olyan rémes –
mert a végtelenhez kötött a véges.*

Kispest, 2002. január 13.

*A didergő lélek magányosan bont
vitorlát a halhatatlanság vizén*

Rezgés minden

*Rezgésekből áll az élet,
egyensúly itt nincsen;
Körülötte lengedezek
egy rácsszerkezetben.*

*Fény és rezgés ez az élet
kicsiben és nagyban;
Porszem vagyok, porszem leszek
egy nagy sivatagban.*

Kispest, 2003. január 30.

*Ha megsértem, ez szabály:
nehezen, de visszaáll*

Senki földjén
(léttani ismeret)

*Mellettem van valami,
nem láthatom, de sejtem.
Örök búcsú vesz körül
e behatárolt létben.*

*Felfogom a hullámot,
érezem alapjaiban.
Beavatkozásokkal
válík voltta, ami van.*

*Ha szűnik az ellentét,
és a határ meggyengül:
Múló perc a körvonal,
amely megmarad végül.*

*Más kiterjedést lehel,
amelyet nem láthatok.
Néma sejtés világa:
magyarázatlan titok.*

*E létező egységben
csak haldokló s gyermek él,
Önmagával egyező,
leírhatatlan a cél.*

Kispest, 2004. április 4.

*Forrong, felgyújt itt, benn
a bőszen tengeristen*

Sóvárgó sóhaj

*Mi van a vérben?
Az őseredet.
Szülőd is egyben,
Meg sok gyermeked.*

*Szerelmi óhaj,
Láz s rémület ez.
Szunnyadó dévaj
Vad ösztönös lesz.*

*Rejtelem árja
Csorog belőle,
Perc-gyönyör vágyak
Füllasztó töre.*

*Ne alázz porban
Felkorbácsolva,
Végtelen folyam
Kavargó Ura!*

Égeraracs, 2004. május 22.

Szemben az árral

*Tetszik vagy sem, sugárözönben élünk,
A hagyományainkat felváltja más.
Olyan jelenség, mint atomrobbanás,
Amelytől megváltozik a vérképünk.*

*A betegség is, mint minden szenvedés,
Valójában nevelő eszköz lehet,
'Mely az egész emberiségből ered,
S javításunkra talált a teremtés.*

*A hétköznapi életben van részünk,
'Melyben kevés a fordulópont-távlat,
Csak egyén számára nő a terhelés.*

*Ha a test erői győznek; nem félünk,
Egyensúly esetén idültté válhat,
Ha az erők gyengék; jön a temetés.*

Kispest, 1997. január 25.

„Az éhségnek nevezett érzetet a
gyomor gyűrűző mozgása váltja ki”
Kunitzer Szonja

Szóra éhesen

*Már régóta kerülgetem,
Az élet más:
Ökölcsapás.
Szülőházám lett idegen.*

*Görcsösen, de kapaszkodom.
Megelőznek
Légörvények,
S elfogyott a csodálatom.*

*Kihull minden, nem emlékszem...
Sok a tilos,
Mivel táplál a világom?*

*Kihez szólhat az értelem?
Oly' magányos,
Mint a betű a honlapon.*

Kispest, 2006. január 31.

*Ha van füled a hallásra és van szemed
a látásra, akkor megérted...*

Szükségesen haszontalan dolgok

*Gonosz dolgot tesz a világ,
a szépet elfeledte;
Siker, erkölcs, nyomor, vagyon
a szabott életrendje.*

*Ellopja az összes színt is,
az élet nagy csodáját;
Nem tiszteli a napot sem,
és a mocsáron vág át.*

*Kövezett út, csatornázás,
közösség büszkesége;
Finnvársröptű madársereg,
és velük – mondd! – nyertél-e?*

*Semmit sem látsz közvetlenül,
bár magadba fogadod;
A titkok mind távoliak,
s a gyomor a vigaszod.*

*Csukott szemmel érezz mindent,
érezz, ne viselkedjél!
Légy vadember vagy kisgyerek,
aki csak a mának él.*

Égeraracs, 2010. július 21.

*„A jelenből lesz a múlt,
nem él meg, 'ki nem tanult”
népi mondóka*

Tartalmazza

*Amíg a holnapban hiány van,
addig a tegnap van mában.*

Égeraracs, 2001. április 22.

*„Bánat, bánat, csukros bánat,
Miért raknál szívembe várat?
gyergyói nóta*

Testek társasága

*Elhibázott élet nincsen,
mégis sok a tökéletlen.
Örökmécses benne a hit,
s kell valaki, aki tanít.*

*Minden tettet – jól tudom én –
követi a következmény.
Boldogságot kér az ember,
szenvedés jön: ő a mester.*

*Az akarat ébred tette,
s tör bilincset többször össze.
A cél rejtett, maradjon ott,
ám az utat, azt láthatod.*

*A sajnálat rá a balzsam:
egyenget a földi bajban.
Az, aki élt, nem biztos ért,
nyugtalan szül nyugaloméért.*

Égeraracs, 2012. augusztus 7.

*A lélektan észlelőként, a gondolkozástan következtetőként,
az embertan élőlényként, a társadalomtan társaslényként,
a bölcsészet szemlélőként, az ismerettan módszerezőként
foglalkozik az emberrel*

Testetöltött ?

*Ma a legtöbb tudománynak
az ember csak a tárgya.
Ebből látszik az, hogy milyen
kíváncsi önmagára.*

*Oly ismeret, 'melyben alany,
még szárnyat sem bontogat.
Így aztán az ember ezért
testetöltött gondolat.*

Égeraracs, 1999. szeptember 25.

Tetten értük...

*Gyerekfejjel kételkedtem inkább,
'Mikor végtelennek tűnt egy-egy nap,
'Míg a játékunknak vége szakadt,
Ott még valódi volt a bosszúság.*

*Ha kerestünk egy kis apróságot,
Noha emlékeztünk jól, hol láttuk,
És 'mikor a reményt már feladtuk,
Akkor került elő, persze nem ott.*

*Bizalmatlanság szült sok-sok vitát,
'Mely abban a korban természetes,
Mert tetten értük a hanyagságot.*

*Pontatlan volt és maradt a világ.
A felnőttek szerint tévedés ez,
De akkor – hidd el! – ott csalódás volt.*

Kispest, 1997. március 25.

*A napnak van fénye,
állatnak van élte,
növénynek van léte,
embernek szelleme*

Tiszta lehetsz újra

*Elvesztett az ember,
elvesztett valamit;
Vándorlása közben,
ahol az **Egy** tanít.*

*Elindult az útján
az egyedi létnek,
Világot teremtett,
azt tette mércének.*

*Törvényt is állított:
saját kis érdekét,
Érvényesítette
szempontját, igényét.*

*Egyénisége szab
számára keretet,
Kijelöl részére
irányt és tereket.*

*Korcs élete lett így,
természetellenes;
Kozmosszal ütközve
azóta mást keres.*

*Elhagyott gyermekként
egyre csak sóhajtoz',
Vissza akar térni
az ősi otthonhoz.*

*A vagyok és akarok
egyszerre nem helyes,
Dolgokról lemondva
lehetsz csakis „üres” .*

*Megleled a gyöngyöt,
s tökélyt úgy érhetsz el:
Ha azonosulni tudsz,
s belefeledkezel.*

*Akkor, ha az erkölcs
nem törvény, de léted,
Gyermek tisztasággal
élted akkor éled.*

Kispest, 2000. január 13.

*A gyógyítás javítja, a háború
rontja a halálozási arányt*

Több kell !

*Ha valakit istápolunk,
csínján bánjunk ám vele;
Hisz' nem biztos, hogy mindenkit
bűvöl bájos bizsere.*

*Nem segíthet rajta orvos,
gyógyszertár vagy füvesbolt;
Kevés, hogyha levetkőzik,
ha lélekben begombolt.*

Kispest, 2001. március 19.

*„Ki önmagának ellenáll,
nagyobb vitéz, mint Hannibál”
népi mondóka*

Törékeny bárkában

*Eleven hús törékeny bárkában
hajózik a zord élet habjain;
Mértékletesség társa jólétben,
és állhatatosság enyhít kínjain.*

Égeraracs, 2000. július 20.

*„A gonoszok magukban hordják
poklukat életükön át”
Locke Vilmos János*

Történelem és mese

*A történelmet csak Isten tudja,
az ember meg éli.
A mesét pedig az ember írja,
s erkölcsös és régi.*

*Történelmünket, 'mely erkölcstelen,
Isten alakította.
Véres zsarnokok gaztetteinek
nincsen megtorlása.*

*Ám a mese jól befejezett mű,
erényes, hogyha kész.
Gonosz és a bűn sorsa benne egy:
gyötrelmes büntetés.*

Kispest, 2006. december 7.

„Az, ami szép, örök gyönyörűség”

Keats János

Utak a művészetben

(filológusok és esztéták figyelmébe)

*Megmutatni mindig mindent,
vagy csak belemagyarázni.
A tudomány érdeme hoz
boldogságot? – kérdi bárki.*

*Az út akkor lehetséges,
ha tisztázott előbb a cél.
Az élettől távol áll az,
'ki nem alkot, hanem szemlél?*

*Megmérni a múltat s jelent:
kibányászni az értéket.
Holt árnyak közt kószva kis árny
a megőrző emlékezet.*

*Lemondva a tudományról
a művészet marad épen.
Kézikönyvek, lexikonok
sora vész el hosszú lében.*

*Az életet nem csak élni,
de élvezni is szomjazom.
Az elpusztult szépség sorsa
már így lesz örök fájdalom.*

*A remekművet szemlélni kell,
továbbadni – fájni érte.
Átéled vagy megalkotod
művészként, hogy más is értse.*

Újpest, 2012. május 4.

*„Földi ember kevéssel beéri,
vágyait ha kevesebbire méri”*

Arany

Vagy – vagy

*Az életben azért sok a beteljesületlen vágy,
mert – mint a főtt tojás – vagy túl kemény, vagy teljesen lágy.*

Égeraracs, 2000. május 3.

*„Mert minden dolog közül e
nagyvilágon magamnak mégis
én vagyok a legérdekesebb”*

Kafka Margit

Vajon melyik?

(velőské)

Nem tudom, melyik a rosszabb:

Nem ismerni soha senkit,

s lebegni, mint vízzen a hab;

Vagy ismerni alaposan

Egy illetőt és terveit,

s elveszteni hamarosan.

Égeraracs, 2003. augusztus 25.

*„Ne feledd, hogy vihar után rendszeren ragyogó ég
következik, és a göröngyös út által ejtett sebek
semmit sem fájnak, ha az út felfelé vezet”*

Fedák Sári

Valami a dolgok alján

*A dolgok alján ott van Isten
valamilyen alakban.
Am ahhoz, hogy működjék minden,
rajta kívül más is van.*

*Ez a titokzatos mozgató,
mint veteménynek az ágy;
Építő legyen vagy romboló:
ez a tevőleges vágy.*

Kispest, 2008. június 12.

*A világmindenség azért ilyen,
mert a semmiből készült*

Valami volt...

(velőské)

Volt valami, vagy csak semmi?

Hogy a világ megszülessék,

valaminek kellett lenni.

Valami, 'mi tettekre kész.

Legyen! – e szót adta az ég,

és létrejött a teremtés.

Kispest, 2000. március 8.

„Mint aki elhagyott úton
Rettegve, félve jár,
Egyszer néz hátra csak, a fejét
Meg sem fordítja már:
Ördög settenkedik nyomán
S egy mozdulatra vár...”

Ismeretlen szerző

Válasz nincs !

*Nem valósulnak meg az álmok,
a téboly itt ólálkodik,
A végzetesre meddig vártok
az elhagyott úton — meddig?*

*Vak vagyok ostoba érzékkel,
s a természet nem pazarló.
Az összekevert szó csupán jel,
de benne üzenet: való.*

*Megvetem a testet, 'mely durva,
régi szokásoknak áldoz.
Egyedül csak az energia
termékenyít, hisz' tudást hoz.*

*Érzelmi károkat okozunk
nehézkösen vagy könnyedén.
Egy látszat folyón visz a vágyunk
a visszavert tükrök mentén.*

*Ki miatt e bizonytalanság?
nincs rá szó vesz erőt rajtunk,
Am a kétségbeesés rág:
kinek a kezében vagyunk?*

Kispest, 2005. január 16.

*„Ne oszd meg magad sok dolog között,
mert akkor a lényegre nem marad idő.
Mi a lényeg? Önmagad építése”*

Lipták Mariann

Válaszra vár ?

*Hol van a cél,
merre menjünk,
van-e lényeg,
mi a kincsünk?*

*Mi vezessen,
ki ad választ,
mit választhatsz,
s mivé válhatsz?*

Kispest, 2002. december 3.

*„A Phantasia az ész hív kedvese”
Kisfaludy Károly*

Valóság és képzelet

*A képzelet olyan, mint egy látó szem,
amely világosabban és erősebben lát,
mint az öregesen néző értelem.*

Újpest, 2012. december 11.

*Elvándorlok oda, 'hol égnek a szívek,
és azok fényében majd újjászületek*

Valóságkeresés

*Fogalom nem lényeg,
nincs áll a van előtt.
A pornak tér s idő
alkotja a jövőt.*

*Gondolok a múltra,
átérem percekig;
Órákig jövőre,
fölényből ez telik.*

*Nem találok helyem
ebben a rendszerben,
Létezik valóság,
félreérthetetlen?*

*Lelkem testem fölött
művészként háborog,
Mindent, ami örök:
érteni akarok!*

Kispest, 2004. december 8.

*„Nem hal füstbe a láng, de füstből szít,
hogy a ragyogásban majd a csodák
gyönyörű seregét felidézze varázsa”*

Horatius

Valószínűtlen egyensúly

*A visszavágyról eleget
ma hiába tud.
Óda, ahonnan elindult,
már nincs visszaút.*

*Ami ismert, halottá vált,
marad a jelen.
Biztosan új, lehet, hogy jó,
de ismeretlen.*

*A fejlődés minden fokán
titkok rejtőznek,
Gyámoltalan, védtelen lény
felelt meg ennek.*

*Az össz' élet rögzítette
egykor a földön:
Legfontosabb tulajdonság
az életösztön.*

Kispest, 2006. február 16.

„A statisztika a mozdulatlanság állandóan
mozgásban lévő tudománya”

May Károly

Változások

Nincs kezdete, de vége sem
a létnek – tudd, földlakó,
Tenger csillan esőcseppben,
'mely a fényben ragyogó.

Hajlik a tér és a gerinc,
szélben fenyő s a folyó;
Más képet lát, aki harminc,
mint a gyermek, a bohó.

Lüktet minden, 'mi körülvesz,
érezed, – ám nem látható;
Örök rejtély számodra ez,
terhe olykor nyomasztó.

Pusztulás nem jelent véget,
csak megújul, mint a szó;
Ha közelről érint téged:
számodra csak az való'.

Nem fejtheti meg senki más,
ki a mindent mozgató;
Közben örök a változás,
mint hegycsúcson – fenn – a hó.

Kispest, 2001. január 26.

*Ez a kérdés ma még vitás,
pedig nem volt ősrobbanás*

Változatlan világunk

*Hamis kép az ősrobbanás,
Számomra is hihetetlen.
Sűrítve állt valami más:
Pontban Anyag és az Isten.*

*Előtte volt a nagy Semmi,
Hogy' jött létre akkor Anyag,
S ki képes ezt megérezni?
Hiteltelen szavak, szavak,*

*A valóság igaz arca
– Mélységesen hiszek ebben –
Lét és Tudat az Anyagban,
S öröktől van benne Szellem.*

*Ősi tömeg: fekete lyuk
Tudományos zsáktutca lett.
Ellentmondás – jó, ha tudjuk,
S kétségbevonható, mint tett.*

*Ez a világ alapjában,
Ahogyan van, csak így a jó.
Lényegében változatlan,
Épp' ezért örökkévaló.*

Égeraracs, 2006. július 7.

*A lélek, mint az egyéniség meghatározója,
kifejezésre jut a művészetekben*

Változó – változatlan ?

*Nincs egyforma két valóság.
'Mit megszokol, az a csoda,
Te lehetsz az erők ura:
Érvényesül így a tudás.*

*Látod, mi a változatlan,
És azt, hogy mi a változó?
Körülötted minden folyó,
Ezt érzed a pillanatban.*

*Megállás lesz vagy indulás?
Mécses leszesz vagy fénycsíkként
Rohansz tova láng alakban?*

*Buzogjon fel ősi forrás!
Soha ne add fel az igényt,
Hogy lebeghetsz a magasban!*

Égeraracsa, 1996. augusztus 9.

„Nem éred azt hajasan:
kopaszon is bajosan”
népi mondóka

Változó azonosság
(a bölcsélet köréből)

*A mozgó ott volt, ahol nincs,
de még nincs ott, ahol lesz;
Létezik a nemlétező,
vagy ellentmond neki ez?*

*Szemlélet és tapasztalat
amit nyújthat: sejtelem,
A gondolat át is éli,
és a tudás megterem.*

*Törvény lesz az akaratból,
s fogalom vált tudattá;
Csak a lélek halhatatlan,
'mely beolvad anyaggá.*

*Öntudatra kéne jutni,
'mely korlátba ütközött;
Hogyan lehet határt vonni
tudós és a bölcs között?*

*Érvényt szerez a valóság,
amely szétbomlik szerte;
Legelvontabb tudat sem más:
mint a végtelen Eszme.*

Kispest, 2001. március 12.

Felnézni lehet, ha van mire

Vár...

*Okos ember, a semmivel
Mindhiába kevélykedel;
Gyámoltalanabb vagy s voltál
A teremtett állatoknál.*

*Elméletben a tudomány
Lehet bölcs is, jó is lehet,
De az élet gyakorlati
Kérdésre vár feleletet.*

Kispest, 1999. március 4.

*A lét beteljesülése:
a teljesség békéje*

Varázsgömb

*A tudat és lét
miért hasad szét?
Na és a lélek
csak testtel élhet?
Más ott az idő,
ha lelkünk kinő.
Ha érted, hogy van,
utazhatsz gyorsan,
De nem vonattal:
a gondolattal.
A szellem – félek –
testetlen lélek,*

*Miért van Élet,
s miért a halál?
Lehet a Lélek
így hazatalál.
Várja az Egység,
magába zárja,
Csak a Fényesség
várat magára.
Felejtsd a Kint! — bent,
akkor megérted,
Ha elhagysz Mindent,
már várnak téged.*

Sufi, 1997. október 22.

*A végtelen Egy úgy igaz,
hogy sem nem ez, és sem nem az*

Véges viszonylatok

*Túl anyagon, formán, téren
van valami létező,
Alvással és ébrenléttel
mindez mégsem mérhető.*

*Egység van vagy szakadék,
viszonylagos valóság;
Útmutatás mit sem számít,
s minden elevenbe vág.*

*Hogyan lehet megtalálni,
'mit úgy hívnak; végtelen?
Véget ér a törekvésünk,
'hol ragad az értelem.*

*Bizonyos pont nekünk határ,
amely túl van mindenen;
Kiszámított lépésekkel
keresni reménytelen.*

*Elérni a lélek képes,
ám az is csak üresen;
Felad mindent, s ajándékkul
megkapja a szót: legyen...!*

Égeraracs, 2002. augusztus 11.

*A valóság még érvényt szerez,
ha közel áll a természethez*

Végtelen láncolat

*Pince és a padlás sötét,
Közte van a napvilág.
Visszatérés örök elvét
Nem dönthetik el viták.*

*Világok közt barangolva
Találtam két gyermeket:
Az egyiket láttam halva,
Másik meg sem született.*

*Örökmozgó felvonóban,
Amely mindig körbejár:
Múlt, jelen és jövő ott van.
Megérthetnénk végre már!*

Égeraracs, 2004. szeptember 21.

*„Háromágú vasvilla,
holnap nem úgy lesz, mint ma”
népi mondóka*

Végtelen változások
(a gondolatlan köréből)

*A lehetséges lehetetlen,
a lehetetlen lehetséges.
A születés így van a végben,
és születésben így van véges.*

*Ez annak lehet az eleje,
annak eleje ennek a vég.
Ez éli annak a halálát,
az halja emennek életét.*

Égeraracs, 2001. november 12.

*„Életünk véges, de a tudás végtelen”
Csuang-ce*

Végtelen

*Ha életünk véges és a tudás végtelen,
akkor megismerni teljesen lehetetlen.*

Kispest, 2000. január 15.

*„Az emberiség csak a nagy alapigazságokat
ismerte fel nehezen. A részletigazságok már
könnyedén következtek az alapigazságokból”*

Descartes

Végzetes valóság

*A nyers erőnek bukni kell,
a lelki erő győzhet.
Kettő közt van bátorság
várva az időket.*

*A természet bosszút áll,
növény, állat félig.
A lélek már nem harcol,
diadalmaskodik.*

Égeraracs, 2006. szeptember 26.

*Az élet könyve is mester,
amely szótlánul tanít*

Véleményem

*Torzsalkodás van a földön,
szemtanúi vagyunk;
Az énváltás nem megy rögtön,
ha nem is akarunk,
A technika nem a lényeg,
csak a gondolkodás;
A megoldást nem adja meg
helyettünk soha más.
A belső én szemlélődő,
mert nem hangolódunk;
Az életben ami félő,
az csak a mivoltunk,
Befogadni újat – ha jó,
őrizni a régit;
Rendteremtés a cél – való,
részecskékből – még itt.
Felépítés és adottság
nem érzelmi élet,
Csak az életformát adják,
nem a belső létet.
A dolgokat nem tartja meg
csak az emlékezet,
Majd – ha fénybe emel végleg
minket a szeretet.*

Égeraracs, 2000. július 22.

*„Sokat láss, hallj, keveset szólj!
Erre figyelj, s jegyezd meg jól!”
népi mondóka*

Vezérelv

*Tartsd magad magasan, ne járj soha alatt,
Jobb kevés jót tudni, mint sok haszontalant!*

Égeraracsa, 2002. július 7.

*Kiáltanak a fároszok:
itt zátony van, vigyázzatok!*

Világlítótorony

*Nem értheted itt – a földön – ,
a sötétben, világtalan;
Pattan a zár, szűk a börtön:
az életnek nagy ára van.*

*Röghöz kötött, szegény utas,
az életed történelem;
Legyen utad rögs, havas,
nem győzheted azt sohasem.*

*Az élet már – együtt veled –
árnyékok közt tovább szaladt,
Lidérces láng tölt be teret,
s hagyd el a mát és a sarat!*

*Pislogó mécs, égő szikra:
vajh' ki gyújtott bennünk tüzet?
Önzetlen az ősi kútja,
s jószágba ejt a révület.*

*Az a titok, 'mely összetart:
örök fény, a lélek fénye.
Eléred, mert közel a part
e végzetes sötétségben.*

Filatorigát, 2013. február 26.

*„A piszok valami ismert vagy ismeretlen
anyag, amely nem megfelelő helyre került”
Martti Larni*

Viszonylatok
(velőské)

*Nincs olyan, hogy haszontalan,
Más közegben bárki, bármi
nincs jó helyen, sem összhangban.
A belső én határozó.
Meg kellene azt ismerni,
s kiderülne: hová való.*

Kispest, 2011. december 17.

Visszanézve szembesültem

*Ma láttam magamat,
láttam a tükörben;
Ahol a részletek
elvesztek egészben.*

*A részlet ismerős,
az egész idegen;
Értelme el is tűnt
mégpedig egészen.*

*Kik vannak benne
a részlet tükrében,
S mi teszi egészsé
a kis részt a képen?*

Kispest, 2003. január 21.

*„A gondolat szellemi aranyrög olyan földben,
amelyen már sok agyvelő ekéje szántott”*

Mark Twain

Visszatekintés

*Nagy az idő óceánja,
túlnéz minden jelenvalón:
vissza a távoli múltba.*

*Távolodnak századévek,
és ahogyan távolodnak,
egymáshoz közelebb érnek.*

*Elmúlt korok, birodalmak
szakadatlan áradata:
keletkeznek, majd elmúlnak.*

*Öröm – bánat, élet – halál,
titokzatos magányosság
feltámad és elébed áll.*

*Ősvilági látóhatár
távolságot tart az űrben,
s elmúlt napok emléke vár.*

*Halhatatlanná lett a test
a teremtésnek hajnalán,
s minden megvolt mához képest.*

*Az érthetetlen nem kevés,
szív és az ész képessége:
belső látás s emlékezés.*

Filatorigát, 2011. december 8.

Tartalomjegyzék

1995

A Zen és én
Párhuzamos ívelések
Kettős tagadás

1996

A mélység előtt
Az egészséges élet alapelve
Korkérdés
Helyzetkép
Keleti tanok
Mit is akartam?
Változó – változatlan?
Halálfricska
Lélektest
Mindenki magában...
A giccs
A mélység fölött

1997

Léted
Szemben az árral
Jelen-kór
Hogy megértsd
A távollátás ígérete
Tetten értük...
Elviselni
A természet útja
Ki tudja megmondani?
Varázsgömb
Elhagytam

1998

Ajtót nyitok
Lélekrajz
Lehetséges?
Közeleg
A legnagyobb porszem
Fogas kérdés
Elgondolhatatlan?
Kiterjedések

1999

Összhang és ütem
Vár...
Az érett dió
Égés helyett világíts!
A fénykép emlékezik
A másik én
Elítélhető a tett?
Ismeretlen
Testetöltött
Olyan ez, mint...

2000

Tiszta lehetsz újra
Végtelen
Kevesen tudják
Valami volt...
Vagy – vagy
Jog
Hiábavalóság
Törékeny bárkában
Véleményem
Élettelen vagy élő?
Nem érdemes!
Lét a nemlét?
A történelmi tér
Körtánc
Gondolkodó

2001

Változások
Olykor - olykor
Változó azonosság
Több kell!
Méltó, vagy sem?
Meglepő?
Tartalmazza
Pilátus tréfája
Csak jelenben létezőnk
Keresem az embert!
Elevenítő erő
Végtelen változások

2002

Rémes
Hangot adok
Kiderül majd
Nem kérdez
Vezérelv
Véges viszonylatok
Nem lehet, kell!
Hasonlóan a törthöz
Válaszra vár?
Összefüggő tények

2003

Bonyolult
Minden visszavezethető
Ez volna?
Visszanézve szembesültem
Rezgés minden
Felvetés
Kirukkoltam
Hozzá tartozik az élethez
Képességihiány
Érdemes vele vesződni?
Kevesen őrzik meg
Élni akarás
Vajon melyik?
Lebegő ladikon
Önmagad vagy?
Ki kell deríteni!

2004

A kormányzás művészete
Megközelíthetetlen
Senki földjén
Látni és láttatni
Sóvárgó sóhaj
Végtelen láncolat
Parti fövenyen
Valóságkeresés

2005

Összehurkolva
Válasz nincs!
Kimeríthetetlen a megis...
Könnyebbé válik a lélek
Ecce homo-gén

2006

Szóra éhesen
Valószínűtlen egyensúly
Öröklött vagy szerzett?
A szép megvalósíthatósága
Kozmikus kölcsönhatások ...
Kitör belőlünk...
Változatlan világunk
Végzetes valóság
Történelem és mese

2007

Micsoda különbség!
Átutazóban
A porszemek tánca
Ez nem ér véget
Egy kis vigasz
Bölcsesség?
Akkor lesz csak értékes
Két örökkévalóság között

2008

Valami a dolgok alján
Pápaszemmel sem látható
Csak a végén

2009

A megtett út
A nyers valóság

2010

Szükségesen haszontalan...
A tartalmas élet

2011

A jövő bilincse
Miért félsz?
Visszatekintés
Viszonylatok

2012

Utak a művészetben
Testek társasága
Valóság és képzelet

2013

Világítótorony